

jeg straks paa Forhaand kunde skitsere, hvad der var den ene rigtige Udvej, kunde jeg fristes til at fremsætte et saadant Forslag. Men det føler jeg mig slet ikke kvalificeret til. Jeg ser ikke i Øjeblikket nogen Vej, der er den ene rigtige. Men jeg tror paa, at Udvalget muligvis kan finde Vej — og det er jo dog noget, vi er godt kendte med i den danske Rigsdag, at vi nedsætter Udvalg til at overveje baade Arbejdssituationen og Valutaen og alt muligt andet og komme med Forslag til en Løsning, hvis de kan finde en saadan. Det er jo ikke sikkert, at det Udvalg, vi tænker paa her, kan sige os: Saaledes skal Knuden løses; det er jeg slet ikke overbevist om. Men jeg vilde alligevel gerne, at man kunde være med til at nedsætte et saadant Udvalg, som dog muligvis kunde løse Knuden, og som jeg tror kan løse den i hvert Fald for en Tid.

Den ærede Ordfører for Venstre siger: Vi vil lade gaa nogen Tid, indtil der bliver mere Ro om disse Spørgsmaal, og jeg var, sagde det ærede Medlem, selv et Udtryk for Uroen. Det tror jeg ogsaa, jeg er, men jeg er bange for, at hvis vi lader gaa endnu længere Tid, bliver jeg Udtryk for en stærkere Uro. Jeg synes egentlig, at selv Venstre maa kunne forstaa, at der er en stigende Uro, for i Fjor lød det fra den Side her i Tinget: De Kirkelove, vi har, er gode, dem skal vi ikke røre ved foreløbig, men nu er Venstre selv paa Vej til at ville røre ved disse Love, saa der maa jo ogsaa indenfor Venstre være en stigende Uro. Jeg vil haabe, at Uroen maa blive saa stærk, at Venstre ikke kan blive ved at modsætte sig, at dette Lovforslag nyder Fremme her i Tinget. Ved de urolige Forhold tænker den ærede Ordfører for Venstre naturligtvis paa Ryslinge-Spørgsmaalet og alt det, og det kan ogsaa godt være, at vi kan faa disse Forhold mere paa Afstand — det er jeg slet ikke uvillig til at indrømme. Men jeg har nu den Tro, at saa dukker der andre Forhold op, som maaske bringer endnu større Uro. Derfor vilde jeg gerne, at Udvalget blev nedsat, medens vi endnu har saa rolige Forhold, som vi har, og jeg skal derfor endnu en Gang, saa godt jeg kan, anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Kirkeministeren (Dahl): Den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen) sagde, at der var en Modsigelse mellem min Stilling under Finanslovens første Behandling i Folketinget til dette Spørgsmaal og den Stilling, jeg i

Dag har indtaget til det foreliggende Lovforslag. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan fastholde denne Opfattelse, thi i Folketinget talte jeg om, at jeg ikke vilde tage Ansvaret for i indeværende Samling at fremsætte dette Lovforslag og gøre det afhængigt af en Tilfældighed, om det blev vedtaget eller ej her i det høje Landsting, og jeg havde ogsaa andre Grunde til ikke at gøre det, men i Dag har jeg talt om at give min Tilslutning til Lovforslaget, efter at det er forelagt. Det er dog noget andet. Under de Forhold, som derved er opstaaet, kan vi fra vor Side for at bruge et Udtryk, som det ærede Medlem vistnok kender, ikke holde os tilbage; saa maa vi naturligvis tage vor principielle Stilling overfor dette Lovforslag og give det Tilslutning. Jeg tror dog, at det ærede Medlem vil kunne forstaa — burde i hvert Fald kunne forstaa —, at det gør en Forskel, saa meget mere som jeg ogsaa i Folketinget bestemt fremhævede, at Forslaget i sig selv var Socialdemokraternes Forslag og vilde blive fremsat fra socialdemokratisk Side, naar vi skønnede, at Tiden her til var inde. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem behøver i denne Forbindelse at spørge om, hvor han har den højttærede Kirkeminister.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit), gjorde ligesom i Foråret, da Sagen var til Behandling her i Tinget, alt, hvad der stod i hendes Magt, for at gøre den Kløft, som der ganske sikkert er mellem det konservative Folkeparti og Socialdemokraterne med Hensyn til de kirkelige Spørgsmaal, saa dyb som muligt: de var fjernede fra hinanden, saa langt som Østen er fjernet fra Vesten. Det er dog ikke helt Tilfældet. Det er dog saaledes, at vi er enige om, at den nuværende kirkelige Forhold har deres store Skavanker, og det fremgik da ogsaa af de Ord, som det andet ærede Medlem af Partiet Venstre (Bækgaard) fremsatte. De har deres store Mangler — jeg tror heller ikke, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds er blind for disse Mangler —, og Manglerne bliver ikke mindre og mindre for hver Dag, der gaar, men de bliver større og større og mere iøjnefaldende for hver Dag, der gaar. Og Usikkerheden, Utrygheden og Forvirringen behøver jeg vist ikke at gøre det ærede 4de Medlem for 2den Kreds opmærksom paa — hun behøver vist blot at se indenfor sine egne Døre for at blive opmærksom derpaa. Allerede det er en Grund til ikke at afgøre dette